

ΤΗΙ Α' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Ὁκτώηχος - Ὁχος βαρύς.
Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ὁχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ὁχος β'.

Στίχ. α'. *Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ὁχος βαρύς.

Στίχ. α'. *Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.*

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὁχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον
μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντί τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος βαρὺς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ὁραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ
θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ
βοῶ σὺν τῷ ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς οἰκτίρμον, τοῦ
Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας
ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν
τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε,
εὐεργέτα Κύριε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς
ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ, καὶ τῷ σῶθ' θανάτῳ,

τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς
τεθνεώτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν
σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ἐξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς
τῆς Εὐας ποτέ, Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ
Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν
γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἑμοῦ.

Ἐν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ ἔθλασας
τοῦ ἄδου τοὺς μοχλοὺς, καὶ ἀναστὰς
ἐν δόξῃ, τριήμερος ὡς δυνατός, πάντας
κατεφώτισας. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν,
ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς μαθηταῖς,
καὶ τούτους εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν
εἰπών· Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν
Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος,
φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐν φῶς τὰ
τρία· εἷς γὰρ Θεός, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις,
μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος,
πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε
ὁ αὐτός· διὸ Παρθενομήτορ, οἱ θεωθέντες

διὰ σοῦ· Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν
Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον
μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἀντόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον
Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν
ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη
ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ
τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι,
Παῖδιον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ'

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 28.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει,
Κύριος εὐλογήσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ,
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Εφ 2:14-22

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ
ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον
τοῦ φραγμοῦ λύσας· τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν
ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον
ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ
σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.
Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς
μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ
ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι
ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. Ἄρα
οὐν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
ἐστὲ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ
Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ
τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος
ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ
πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς
συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ
Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου ιη' 35 - 43

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν
τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός τις ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. ἀκούσας δὲ
ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη
ταῦτα. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε
λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ
προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ
Δαυῖδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.
ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν
λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ιδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλουϊα.

**Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.
Ἦχος β'.**

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις ἰχθύος.

Εἶναι ἡ νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.